

Regelen omtrent de economische mededinging
(Wet economische mededinging)

VERSLAG VAN HET DERDE
MONDELING OVERLEG

No. 37

De Commissie van Voorbereiding heeft de eer als volgt de Kamer te rapporteren betreffende het derde mondeling overleg, dat zij op maandag 12 maart 1956 met de Ministers van Economische Zaken en van Justitie, eerstgenoemde vergezeld door enige hoofdambtenaren, heeft gehad over het onderhavige wetsontwerp. Bij dit mondelinge overleg waren eveneens aanwezig die leden der Kamer, die op dit wetsontwerp amendementen hadden ingediend.

De Minister van Economische Zaken had een concept-Nota van Wijzigingen aan de leden doen toekomen (zie bijlage 1). Ter nadere toelichting hierop zeide de Minister, dat de Regering zich niet wilde verzetten tegen een regeling van het beroep. Zij ging er dan ook mee akkoord, dat het beginsel, dat er een beroep kan worden ingesteld, in de onderhavige wet zal worden opgenomen. Gezien echter de complicaties, welke dit beroep ook voor andere wetten met zich brengt, dient het beroep in een afzonderlijke wet te worden geregeld. In deze afzonderlijke wet zal het tijdstip van in werking treden van de onderhavige wet worden bepaald. In zijn concept-Nota van Wijzigingen heeft de Minister wel vastgelegd tegen welke beschikkingen krachtens de onderhavige wet en op welke gronden beroep kan worden ingesteld.

De heer Van Rijckevorsel, die ter zake (stuk no. 22) een amendement had ingediend, verklaarde zich met de opvatting van de Minister te kunnen verenigen, dat het beter is het beroep bij een afzonderlijke wet te regelen en slechts een beginselverklaring hieromtrent in de onderhavige wet neer te leggen. Wat de opsomming — in de concept-Nota van Wijzigingen — van de gronden, waarop beroep kan worden ingesteld, betreft, achtte de heer Van Rijckevorsel het beter deze vier gronden niet in de onderhavige wet op te nemen, omdat het niet wel mogelijk is deze gronden, met name de vierde grond, op korte termijn zodanig te formuleren, dat, mede gelet op bestaande wetten, dit bevredigend kan worden genoemd. Daartegenover meende hij, dat thans wel vastgelegd dient te worden, dat het beroep wordt ingesteld bij een onafhankelijk rechterlijk college.

De meerderheid van de commissie kon zich bij de zienswijze van de heer Van Rijckevorsel aansluiten, waarbij werd onderstreept, dat de gronden voor het beroep — zoals ook de Minister had betoogd — zo zouden moeten worden geformuleerd, dat daardoor zo goed mogelijk het gevaar van een beoordeling van het beleid zou worden bezworen.

Enige leden van de commissie meenden echter, dat het niet juist zou zijn de gronden, waarop beroep kan worden ingesteld, niet in de wet op te nemen.

Na langdurig beraad verklaarde de Minister van Economische Zaken het voorstel van de heer Van Rijckevorsel te willen overnemen, met dien verstande, dat hij nader zal overwegen of in de wet moet worden opgenomen, dat het in te stellen beroep gedaan zal kunnen worden „bij een onafhankelijk rechterlijk college”. Over deze aangelegenheid wilde de Minister de andere leden van het Kabinet raadplegen.

Enige leden merkten op, dat huns inziens ook tegen besluiten, als bedoeld in artikel 4 van het wetsontwerp, beroep mogelijk moet worden gemaakt.

De Minister was van oordeel, dat het geen bezwaren met zich zou brengen ook tegen beschikkingen krachtens artikel 4 beroep open te stellen.

Concluderende, verklaarde de Minister, dat hij een Nota van Wijzigingen zou indienen, in hetwelk de gedachte van het (nog niet ingediende) gewijzigde amendement van de heer Van Rijkevorsel in zoverre zal worden overgenomen, dat nog in het midden gelaten wordt of het beroep ingesteld moet worden bij een onafhankelijk rechterlijk college.

Dit voorstel zal dan komen te luiden:

„Artikel 25a

Het bij een onafhankelijk rechterlijk college in te stellen beroep tegen beschikkingen op een verzoek als bedoeld in artikel 4, eerste lid of in artikel 8, eerste lid, en tegen beschikkingen, vastgesteld krachtens artikel 17, eerste lid, onder *b*, of krachtens artikel 22, eerste lid, onder *b*, wordt bij de wet geregeld.”.

Artikel 39 wordt gelezen:

„Het tijdstip van in werking treden van deze wet wordt bepaald bij of krachtens de in artikel 25a bedoelde wet.”.

Ten slotte deelden enige leden mede, dat zij overwegen een amendement in te dienen, waardoor een aantal in het amendement te noemen beslissingen niet genomen zal kunnen worden dan *na* overleg met de Minister voor Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie.

De Minister van Economische Zaken was van mening, dat

het neerleggen in de onderhavige wet van een medebewind van de Minister voor Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, bij het geheel dus van de beslissingen omtrent de kartels, de verbindendverklaringen en de onverbindendverklaringen, ernstig ontraden dient te worden. Hij verklaarde nog, dat zijn zienswijze door de Regering wordt gedeeld.

Aldus vastgesteld 13 maart 1956.

VAN DEN BORN
SCHMAL
NEDERHORST
1)
JANSSEN
N. VAN DEN HEUVEL
VAN LEEUWEN
REUTER
HAZENBOSCH
BLAISSE
PESCHAR.

1) De heer Welter was wegens ziekte verhinderd aan dit verslag mede te werken.

Regelen omtrent de economische mededinging
(Wet economische mededinging)

NOTA VAN WIJZIGINGEN
(concept 12-3-'56)

Bijlage 1.

Na **artikel 25** wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

„Artikel 25a

1. Tegen beschikkingen op een verzoek als bedoeld in artikel 8, eerste lid, en tegen beschikkingen, vastgesteld krachtens artikel 17, eerste lid, onder *b*, of artikel 22, eerste lid onder *b*, kan beroep worden ingesteld op een der gronden, vermeld in artikel 5, onder *a—c*, van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416), of op grond, dat bij de beschikking anderszins is gehandeld in strijd met enig in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijke procedure;

2. Het beroep wordt door de wet geregeld.”

Artikel 39 wordt gelezen:

„Het tijdstip van in werking treden van deze wet wordt bepaald bij of krachtens de in artikel 25a, tweede lid, bedoelde wet.”

De Minister van Economische Zaken,

J. ZIJLSTRA.